

"En nu, wat verwacht ik, o Heere!  
Mijn hoop, die is op U"  
Psalm 39 : 8

Orde voor de Dankdienst  
voor het leven van

Albert Ties Diekema

\* 26-01-1938 - † 30-12-2024

Gereformeerde Kerk Nieuwe Pekela  
Maandag 6 januari 2025 om 11.00 uur  
Voorganger: Jaap Nicolai  
Organist: Miep van der Laan

-2-

### Inleidend orgelspel

### Welkom en inleidende woorden

### Kaarsen aansteken

De kinderen steken twee kaarsen aan, één voor Albert  
en één voor Willy.

### Zingen: Lied 42 : 1 en 7

1 E - ven-als een moe-de hin - de  
naar het kla - re wa - ter smacht,  
schreeuwt mijn ziel om God te vin - den,  
die ik a - dem-loos ver-wacht.  
Ja, ik zoek zijn aan-ge-zicht,  
God van le - ven, God van licht.  
Wan-neer zal ik Hem weer lo - ven,  
jui-chend staan in zijn voor - ho-ven?

7 Hart, onrustig, vol van zorgen,  
vleugellam geslagen ziel,  
hoop op God en wees geborgen.  
Hij verheft wie nederviel.  
Eens verschijn ik voor de Heer,  
vindt mijn ziel het danklied weer:

Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven  
altijd aan de dood ontheven.

**Woorden van zoon Bart**

**Luisteren:** Opwekking 488 "De kracht van Uw liefde"

**Gedicht**

Waar mensen mensen zijn  
die elkaar verstaan  
Waar liefde liefde is  
daarheen wil ik gaan  
Waar het eeuwig vrede is  
waar de zon schijnt  
Waar een nieuwe wereld is  
die niet meer verdwijnt

**Zingen:** Lied 886

Ab - ba, Va - der, U al - leen,  
 U be - hoor ik toe.  
 U al - leen door - grondt mijn hart,  
 U be - hoort het toe.  
 Laat mijn hart steeds vu - rig zijn,  
 U laat nooit al - leen  
 Ab - ba, Va - der, U al - leen,  
 U be - hoor ik toe.

**Gebed**

**Lezing:** Psalm 23

**Zingen:** Lied 23b : 1, 3 en 5

1 De Heer is mijn her-der!  
 'k Heb al wat mij lust;  
 Hij zal mij ge - lei - den  
 naar gra - zi - ge wei - den.  
 Hij voert mij al zacht-kens  
 aan wa-teren der rust.

3 De Heer is mijn herder!  
Al dreigt ook het graf  
geen kwaad zal ik vrezen,  
Gij zult bij mij wezen;  
o Heer, mij vertroosten  
uw stok en uw staf!

5 De Heer is mijn herder!  
Hem blijf ik gewijd!  
'k Zal immer verkeren  
in 't huis mijnes Heren:  
zo kroont met haar zegen  
zijn liefde m'altijd.

**Lezing:** Psalm 139 : 1 – 8

**Zingen:** Lied 139 : 1, 2 en 4

1 Heer, die mij ziet zo - als ik ben,  
 die - per dan ik mij - zelf ooit ken,  
 kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,  
 Gij volgt mij waar ik zit of sta.  
 Wat mij ten diep - ste houdt be - wo - gen,  
 't ligt al - les o - pen voor uw o - gen.

2 Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:  
 wie weet mijn wegen zoals Gij?  
 Gij kent mijn leven woord voor woord,  
 Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.  
 Ja overal, op al mijn wegen  
 en altijd weer komt Gij mij tegen.

4 Waar vlucht ik voor uw aangezicht?  
 Al steeg ik op in 't hemels licht,  
 al daalde ik tot de doden af,  
 Gij zult er zijn, zelfs in het graf.  
 Gij blijft mij, God, in alle dingen,  
 altijd en overal omringen.

**Overweging**

**Meditatief orgelspel**

**Zingen:** Lied 753 : 1, 2, 3, 4, 5 en 6

1 Er is een land van lou - ter licht  
 waar hei - ligen heer - sers zijn.  
 Nooit gaat de gou - den dag daar dicht  
 in dui - ster - nis of pijn.

2 Daar is het altijd lentetijd,  
 in bloei staat elke plant.  
 Alleen de smalle doodssee scheidt  
 ons van dat zalig land.

3 Men ziet het veld aan de overkant  
 in groene luister staan,  
 als Israël 't beloofde land  
 zag over de Jordaan.

4 Maar ach de stervelingen staan  
 hier huiverend terzij,  
 en durven niet op weg te gaan,  
 het duister niet voorbij.

5 Hing niet het wolkendek zo zwart  
 van twijfel om ons heen,  
 wij zouden 't land zien van ons hart,  
 dat 't hemels licht bescheen.

6 God, laat ons staan als Mozes hier  
hoog in uw zonneschijn,  
en geen Jordaan, geen doodsrivier  
zal scheiding voor ons zijn.

**Gebed**

**Zingen:** Slotlied: 913 : 1, 2, 3 en 4

1 Wat de toekomst bren - gen mo - ge,  
mij ge - leidt des He - ren hand;  
moe-dig sla ik dus de o - gen  
naar het on - be - ken - de land.  
Leer mij vol - gen zon - der vra - gen;  
Va - der, wat Gij doet is goed!  
Leer mij slechts het he - den dra - gen  
met een rus - tig, kal - me moed!

2 Heer, ik wil uw liefde loven,  
al begrijpt mijn ziel U niet.  
Zalig hij, die durft geloven,  
ook wanneer het oog niet ziet.  
Schijnen mij uw wegen duister,  
zie, ik vraag U niet: waarom?  
Eenmaal zie ik al uw luister,  
als ik in uw hemel kom!

3 Laat mij niet mijn lot beslissen:  
zo ik mocht ik durfde niet.  
Ach, hoe zou ik mij vergissen,  
als Gij mij de keuze liet!  
Wil mij als een kind behandelen,  
dat alleen de weg niet vindt:  
neem mijn hand in uwe handen  
en geleid mij als een kind.

4 Waar de weg mij brengen moge,  
aan des Vaders trouwe hand,  
loop ik met gesloten ogen  
naar het onbekende land.

**Dankwoord door zoon Bart**

**Woorden van uitgeleide**

**Zegen**

Tijdens het uitdragen van Albert luisteren we naar de melodie van  
lied 913 "Wat de toekomst brengen moge".

**Woorden op de begraafplaats, uitlopend op het Onze Vader**

**Onze Vader, die in de hemelen zijt,  
Uw Naam worde geheiligd, Uw Koninkrijk kome,  
uw wil geschiede  
gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.  
Geef ons heden ons dagelijks brood  
en vergeef ons onze schulden,  
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.  
En leid ons niet in verzoeking,  
maar verlos ons van de boze,  
want van U is het Koninkrijk  
en de kracht en de heerlijkheid,  
tot in eeuwigheid, Amen**